

Pályaalkalmassági vizsgálat

Oktatás ágazat

A vizsgálat témakörei

1. Pályaorientációs beszélgetés

A beszélgetés célja, hogy megismerjük a jelentkező motivációit, elhivatottságát a képzés iránt. A jelentkező 2-3 percben foglalja össze, hogy miért ezt a szakot szeretné választani.

2. Beszédfelmérés

A vizsgálat során egy prózai szöveget kell felolvasni, valamint az alábbi gyűjteményből 4 mondókát előadni (fejből elmondani). A vizsgálat célja, hogy kiszűrjük a hangképzési zavarokat (pöszeség, raccsolás, selypítés, orrhangzós beszéd stb.). A felolvasandó szöveget az alább megtalálható közismert gyermekirodalmi művekből jelöljük ki. A jelentkezőknek a felolvasandó szöveg előzetes megismerésére időt adunk.

3. Ének-zenei felmérés

A vizsgálat célja az alapvető zenei ismeretek felmérése. Ehhez az alábbi gyűjteményből 3 dalt kell a felvételiző diáknak kiválasztania és előadnia.

Mondókák

A gyűjteményből 4 mondókát kell választani!

1.

Aki nem lép egyszerre,
nem kap rétest estére.
Pedig a rétes igen jó,
katonának az való.
Nem megyünk mi messzire,
csak a világ végire.
Ott se leszünk sokáig,
csak tizenkét óráig.

2.

Kemény dió, mogyoró,
kis mókusnak ez való.
Odújába elrakja,
Télen elropogtatja.

3.

Ilyen cica mellett
aludni is lehet.
Ugorj cica, indulj már!
A sok egér téged vár.

4.

Gyerekek, gyerekek, szeretik a peracet.
sósat, sósat, jó ropogósat!
Aki vesz, annak lesz,
aki nem vesz, éhes lesz.

5.

Gomba, gomba, gomba,
nincsen semmi gondja,

ha az eső esik rája,
nagyra nő a karimája.
Az esőt csak neveti,
van kalapja, teheti.

6.

Cirmos cica dorombol,
Hallgatja egy komondor.
Azt gondolja magába',
hogy szebb az ő nótája.

Rá is kezdi, vau-vau,
Fut a cica, nyau-nyau.

7.

Ecc, pecc, kimehetsz,
Holnapután bejöhetsz,
Cérnára, cinegére,
Ugorj cica az egérre!
Huss!

8.

Pont, pont, vesszőcske,
Készen van a fejecske.
Kicsi nyaka, nagy a hasa,
Készen van a török basa.

9.

Szita, szita, sűrű szita,
ma szítálok, holnap sütök,
neked egy kis cipót sütök,
megzsírozom, megvajazom,
mégis, mégis neked adom.

10.

Áspis kerekés,
útifüves, leveles.
Bíbola, bíbola
pacs, pacs, pacs.

11.

Töröm, töröm a mákot,
sütök neked kalácsot,
ica tolla motolla,
neked adom, ?. (a gyerek nevével behelyettesíthető)

12.

Kerekecske dombocska,
Elszaladt a nyulacska.
Erre ment itt megállt,
Itt egy körutat csinált,
Ide szaladt, ide be,
Kicsi (Zsuzsi) keblibe!

13.

Cini, cini muzsika,
Táncol a kis Zsuzsika.

Jobbra dől, balra dől,
Tücsök koma hegedül!

14.

Kicsi kocsi, három csacsi
Döcögő, döcögő
Benne gyerek, kicsi, kerek
Göcögő, göcögő.

15.

Erre kakas, erre tyúk
erre van a gyalogút,
taréja, taréja
ugorj a fazékba!

16.

Dombon törik a diót, a diót,
Rajta vissza mogyorót, mogyorót.
Tessék kérem megbecsülni és a végén a lecsücsülni,
Csüccs!

DALOK

A gyűjteményből 3 dalt kell választani!

1.

Csip-csi csóka,
vak varjúcska.
Komámasszony kéreti a szekerét,
nem adhatom oda, tyúkok ülnek rajta.
Hess, hess, hess!

2.

Ha én cica volnék,
Száz egeret fognék.
De én cica nem vagyok,
Egeret se foghatok.

3.

Pál, Kata, Péter Jó reggelt!
Már odakünn a nap felkelt.
Szól a kakasunk, az a nagy tarajú,
Gyere ki a rétre kukurikú!

4.

Csiga-biga gyere ki,
Ég a házad ide ki.
Kapsz tejet, vaját,
Holnapra is marad.

5.

Nyuszi fülét hegyezi,
Nagy bajuszát pödöri,
Répát eszik: rop, rop, rop,
Nagyot ugrik: hopp, hopp, hopp.

6.

Cirmos cica haj, hová lett a vaj?
Ott látom a bajuszodon, most lesz neked jaj!

7.

Süssünk, süssünk valamit
azt is megmondom, hogy mit.
Lisztből legyen kerekes,
töltelékes, jó édes.
Sodorva, tekerve,
túróval bélelve,
csigabiga rétes,
kerekes és édes.

8.

Süss fel nap, fényes nap,
Kertek alatt a ludaim megfagynak.

9.

Jár a toronyóra, tikk-takk jár,
Benne egy manócska kalapál.
De ha áll az óra és nem jár,
Alszik a manócska és nem kalapál!

10.

Mit játsszunk, lányok? (séta körbe-körbe)
Azt játsszunk, lányok.

Bricket, brackot, hat barackot.
Csücsüljünk le, lányok! (csüccs!)

11.

Mókuska, mókuska, felmászott a fára,
leesett, leesett, kitörött a lába.
Doktor bácsi ne gyógyítsa meg,
huncut a mókus, újra fára megy.

12.

Elvesztettem zsebkendőmet,
Szidott anyám érte.
Annak, aki visszaadja,
Csókot adok érte.

Szabad péntek, szabad szombat,
Szabad szappanozni.
Szabad az én galambomnak
Egy pár csókot adni.

Mesék

A bizottság választ a diáknak egyet!

Vlagyimir Szutyjev: A három kiscica

Három kiscica, egy fekete, egy szürke meg egy fehér, meglátott egy egeret, és – uccu neki! – utána futottak.

A kisegér beugrott a lisztesládába. A kiscicák – hopplá! – utána.

A kisegér elszaladt.

A ládából pedig három fehér cica mászott ki.

A három fehér kiscica meglátott az udvaron egy békát, és- uccu neki! – utána futottak.

A béka beugrott egy ócska kályhacsőbe.

A kiscicák – hopplá! – utána.

A béka szépen tovaugrándozott, és a kályhacsőből előbukkant három fekete kiscica.

A három fekete kiscica meglátott a tóban egy halacskát, és -uccu neki! – utána ugrottak. A halacska elúszott, és a tóból kimászott három csuromvizes kiscica.

És a három vizes kiscica elindult hazafelé. Útközben szépen megszáradtak, és olyanok lettek, mint voltak: egy fekete, egy szürke és egy fehér kiscica.

Jékely Zoltán: A három pillangó

Volt egyszer három pillangó: az egyik sárga, a másik veres, a harmadik fehér. Vígan játszadoztak a verőfényes mezőn, hol ezen, hol azon a virágon táncoltak, s szinte fáradhatatlanok voltak nagy örvendezésükben. De hirtelen nagy zápor kerekedett.

Haza akartak repülni, de a ház ajtaját nem tudták kinyitni; s az eső mind jobban s jobban szaladt.

Elvergődtek hát a sárga és veres csíkú tulipánhoz, s így könyörögtek:

-Kis Tuli! Nyisd fel kelyhedet, hadd húzódjunk meg az eső elől!

De a tulipán így felelt:

-A sárgának meg a veresnek szívesen felnyitom, de a fehérnek nem!

Erre a sárga és a veres pillangó azt felelte, hogy ha fehér testvérkéjüket nem bocsátja be, úgy bizony inkább ők is kint maradnak.

Az eső pedig mind vastagabban szakadt. Elvergődtek valahogy a liliumhoz, s megkérték szépen:

-Kis Lili! Nyisd fel kelyhedet, hadd húzódjunk meg az eső elől!

De a lilium így felelt:

-A fehérret örömet befogadom, de ti kettőtöket nem!

Erre a fehér pillangó így válaszolt:

-Ha testvérimet nem fogadod be, bizony én sem kívánkozom hozzád. Inkább ázzunk együtt, mintsem egymást elhagyjuk – és így hárman repültek ismét tovább.

Közben a nap meghallotta a sűrű felhők mögül a pillangók beszédét, s annyira megilletődött, hogy az eső elűzte, meleg fényt árasztott a kertre, s a pillangók szárnyát megszáritotta.

S a három pillangó újra táncolt, repkedett vígan, míg csak le nem áldozott a nap – amikor aztán szépen hazamentek együtt, lepihenni.

A répa – orosz népmese

Az apóka ültetett egy répát, és így biztatgatta:

- Nőj, nőj, répa, növekedjél, gyökerke, jó édesre, szép kövérré, óriási nagyra!

Meg is nőtt a répa, jó édes lett, szép kövér lett, óriási nagy lett.

Ment az apóka, hogy kihúzza.

Húzta-húzta, tépte-cibálta, ráncigálta, de hiába – nem mozdult a répa.

Hívta az apóka az anyókat.

Anyóka húzta apókat,

apóka húzta a répát -

húzták-húzták, ráncigálták, de hiába – nem mozdult a répa.

Hívta az anyóka az unokáját.

Unoka húzta anyókát,

anyóka húzta apókát,

apóka húzta a répát -

húzták-húzták, ráncigálták, de hiába – nem mozdult a répa.

Hívta az unoka a kutyát, Bogárkát.

Bogárka húzta unokát,

unoka húzta anyókát,

anyóka húzta apókát,

apóka húzta a répát -

húzták-húzták, ráncigálták, de hiába nem mozdult a répa.

Hívta Bogárka a tarka macskát.

Macska húzta Bogárkát,

Bogárka húzta unokát,

unoka húzta anyókát,

anyóka húzta apókát,

apóka húzta a répát -

húzták-húzták, ráncigálták, de hiába – nem mozdult a répa.

Hívta a macska az egérkét.

Egérke húzta a macskát,

macska húzta Bogárkát,

Bogárka húzta unokát,

unoka húzta anyókát,

anyóka húzta apókát,

apóka húzta a répát -

húzták-húzták, hót rántottak rajta – erre aztán engedett a répa,

kifordult a földből.

Varga Katalin – A kesztyű

Valaki az erdőben elvesztett egy hatalmas, szőrmével bélelt bőrkesztyűt. Ott feküdt a galagonyabokor aljában. Barna színe teljesen egybeolvadt a környező avar színével. A kis állatok mégis észrevették. A kesztyű meleg volt, tágas volt, kuckórakásra kiváltképpen alkalmas. Beköltöztek hát a kesztyűbe:

*a pocok a nagyujjába,
a cinke a mutatóujjába,
a béka a középső ujjába,
a szarvasbogár a gyűrűsujjába
s az öreg, rövidlátó hangya a kisujjába.*

Ha beköltöztek be is rendezkedtek. Utána munkához láttak. Mindenki a saját mesterségéhez. Hű micsoda sürgés-forgás, micsoda kalapálás, kattogás, csattogás hallatszott a kesztyűből:

*a pocok cipőt talpalt,
a cinke ruhát varrt,
a béka órát javított,
a szarvasbogár bútort gyalult
s az öreg, rövidlátó hangya kötögetett.*

De egyszer csak vége szakadt a munkának. A kis állatok megéheztek. Hozáfogtak a z ebédfőzéshez. Főtt, rotyogott az ebéd a kesztyűben:

*a nagyujjban bableves,
a mutatóujjban mákos csík,
a középső ujjban töltött káposzta,
a gyűrűsujjában sonkacsülök
s a kisujjában tejbegríz.*

Délután egy kicsit pihentek. Majd saját multságára mindenki muzsikált egy kicsit. Ez volt még csak az igazi zaj, ricsaj, zenebona!

*a pocok hegedült,
a cinke zongorázott,
a béka szájharmonikázott,
a szarvasbogár trombitált
s az öreg, rövidlátó hangya sírdogált.*

Estére elunták a mókát. Vacsoráztak. Egy kicsit sétáltak a patakparton. Utána a kesztyű tágas tenyerében klubnapot tartottak:

*a pocok és a béka sakkozott,
a cinke televíziót nézett,
a szarvasbogár újságot olvasott
s az öreg, rövidlátó hangya énekelt és kötögetett.*

Tíz órakor elbúcsúztak egymástól. Aludni ment mindenki a kesztyű ujjába:

a pocok a nagyujjába,

*a cinke a mutatóujjába,
a béka a középső ujjába,
a szarvasbogár a gyűrűsujjába
s az öreg, rövidlátó hangya a kisujjába.*

A három vándorlegény

Felkerekedett egyszer három vándorlegény: egy takács, egy szabó meg egy csizmadia. Nagy útra indultak, hogy megtalálják a szerencséjüket, burkus földön. Szerettek, volna más tájakat látni, más népekkel beszélni.

- Az ám, de hogyan beszélünk velük? Hiszen egy kukkot se tudunk a nyelvükön! – kapott észbe a takács.

- Megmondom én, mit kell tennünk! – állt elő a csizmadialegény – Egyikünk megtanulja az első mondatot, amit Burkusföldön hall, a másikunk a másodikat, a harmadik meg a harmadikat. Így aztán háromszor gyorsabban tanuljuk meg a nyelvüket, mint más ember. Igaz-e, cimborák?

Tetszett a másik kettőnek a tanács. Mentek, vándoroltak, míg egy nap elértek a burkusok földjére.

Az első városban éppen vásár volt. Rájuk báméskodott a nép.

- Három vándorlegény! – kiáltotta el magát egy kofa. Meghallotta a takácslegény, mindjárt meg is tanulta.

Továbbmentek a vásárban, megláttak egy parasztot. Tyúkot árult a paraszt, és hangosan kínálgatta portékáját:

- Húsz rézgarasért! Húsz rézgarasért!

Ezt meg a szabólegény jegyezte meg, addig hajtogatta magában, míg megtanulta. Kicsit arrább egy öreg koldussal találkoztak. Éppen alamizsnát adott neki egy asszony. A koldus hangosan hálálkodott:

- Áldja meg érte az isten! Köszönöm! Köszönöm!

Ezt meg a csizmadialegény véste az eszébe.

Kiértek a városszélre, letelepedtek egy bokor tövébe. A bokor túlsó oldalán két öregember üldögélt. Az egyik éppen azt panasolta a másiknak:

- Én meg hogyan jártam! A vásárba indultam, de útközben ellopták a bugyellárisomat. Kevés pénz volt benne, húsz rézgaras. Ugyan ki lophatta el?

- Három vándorlegény! Három vándorlegény! – kiáltotta el magát a takács hirtelen. Örült, hogy eldicsekedhet tudományával.

Továbbmentek a vásárban, megláttak egy parasztot. Tyúkot árult a paraszt, és hangosan kínálgatta portékáját:

- Húsz rézgarasért! Húsz rézgarasért!

Ezt meg a szabólegény jegyezte meg, addig hajtogatta magában, míg megtanulta. Kicsit arrább egy öreg koldussal találkoztak. Éppen alamizsnát adott neki egy asszony. A koldus hangosan hálálkodott:

- Áldja meg érte az isten! Köszönöm! Köszönöm!

Ezt meg a csizmadialegény véste az eszébe.

Kiértek a városszélre, letelepedtek egy bokor tövébe. A bokor túlsó oldalán két öregember üldögélt. Az egyik éppen azt panasolta a másiknak:

- Én meg hogyan jártam! A vásárba indultam, de útközben ellopták a bugyellárisomat. Kevés pénz volt benne, húsz rézgaras. Ugyan ki lophatta el?

- Három vándorlegény! Három vándorlegény! – kiáltotta el magát a takács hirtelen. Örült, hogy eldicsekedhet tudományával.

Kutya-macska barátság

Volt egy házaspárnak egy aranygyűrűje; ez a gyűrű varázsgyűrű volt, de ők nem ismerték csodálatos erejét, és eladták olcsó pénzen. Alig adták el, kezdett egyre rosszabbul menni a soruk, úgy elszegényedtek, hogy lassacskán már nem volt betevő falatjuk sem.

Volt azonban egy kutyájuk meg egy macskájuk, s a két állatnak is velük együtt kellett elszenvednie az éhséget, nyomorúságot. Sokat töprengett a kutya meg a macska, hogyan szerezhetnék vissza gazdáik szerencsáját. Együtt törték a fejüket a házaspár sorsának jobbra fordításán.

Végre a kutyának jó gondolata támadt. .

– Vissza kell szereznünk a varázsgyűrűt – mondta a macskának.

– A gyűrű egy kis dobozkában van elzárva – felelte a macska –, senki sem férhet hozzá.

– Fogj egy egeret – mondta a kutya –, az egér rágjon lyukat a dobozon, így kivehetjük a gyűrűt.

Tetszett az ötlet a macskának, fogott is egy egeret, el is indultak ahhoz a házhoz, ahol a dobozka állt. A kutya is elkísérte őket. Útközben egy nagy folyóhoz értek, és mert a macska úszni nem tudott, a kutya hátára kapaszkodott, így úsztak a túlsó partra. Végre megérkeztek az egérrel a célhoz.

Az egér lyukat rágott a dobozon, a gyűrűt kivehették.

A macska visszaindult a gyűrűvel. A folyónál várt rá a kutya, ismét a hátára vette, és átúszott vele a túlsó partra. Az út hátralévő részén azonban a macska nagy előnyre tett szert, mert míg a kutyának minden házat meg kellett kerülnie, addig a macska hatalmas ugrásokkal fenn termett a háztetőkön, így kerülők nélkül, egyenes úton megelőzte a kutyát, és azonnal átadta a varázsgyűrűt gazdáinak.

A gazda így szólt a feleségéhez:

– Ez a macska igazán jóra való állat, etessük ezután mindig bőségesen, és gondoskodjunk róla mindenben, mintha csak a gyerekünk lenne!

A kutyát pedig, amint hazaért, szidni és ütlegetni kezdték, hogy csak csavarog, elkószál, és nem segített a macskának a gyűrű visszaszerzésében sem.

A macska közben a tűzhelynél lustálkodott és dorombolt, de egy szó nem sok, annyit sem szólt barátja védelmében.

Megharagudott ezért nagyon a kutya a macskára, és ha csak tehetett, üldözőbe vette.

Azóta ellensége egymásnak a kutya meg a macska.